

Ευαγγελισμός της Θεοτόκου
25 Μαρτίου, 2022

Ε
Ζ
Α
Γ
Ρ
Α
Μ
Μ
Α
Γ
Ι
Α
Σ
Ε
Ζ
Α

- Αγαπητέ μου Ενορίτη,
“Μένε στον άδη και μην απελπίζεσαι” (βλ. βίο αγ. Σιλουανού)
Εμβάθυνση στη θέση τούτη μας δίνει χρήσιμα συμπεράσματα:
α. Μένε. Όχι “μείνε”. Θα ήταν στατικό τούτο. Δείχνει και μια μονιμότητα ο άδριςτος.
Το “μένε” δείχνει μια προσωρινότητα. Και μια διάρκεια όμως.
Ταντόχρονα υποβόσκει πιθανότητα αλλαγής. Διακοπής της ταλαιπωρίας. Και σύντομα μάλιστα.
β. “στον άδη”. Επιδέχεται δύο ερμηνείες:
1. Τη θεολογική. Αναφέρεται στην κατάσταση των ψυχών όσων έχουν πεθάνει. Και τούτο μέχρι την Δευτέραν Παρουσίαν.
2. Τη μεταφορική. Συχνά νιώθουμε να μας καταπιέζουν τα προβλήματα. Οι δυσκολίες. Οι κακές συμπεριφορές των άλλων.
Άδης καταντά τότε η ζωή μας. Υπνοφέρουμε.
Η προτροπή λοιπόν αφήνει και μια χαραμάδα ελπίδας.
Λέει: “Μην ανησυχείς. Θα τελειώσουν όλα τούτα. Άντεξε ακόμη λίγο.”
γ. Η προτροπή δεν τελειώνει εδώ. Συνεχίζεται.
Αξιοσημείωτο το συμπλήρωμα. Δεν είναι δηλ. μια απλή προσπάθεια παρηγοριάς. Θα ήταν πολύ τετριμμένο κάτι τέτοιο.
Προχωρεί λοιπόν.
δ. “Και μην απελπίζεσαι”. Ιδού το επιστέγασμα. Η ενθάρρυνση. Μας βεβαιώνει ότι όλα τούτα θα περάσουν.
Είναι η πνευματική “γυμναστική” μας.
Θ’ ανατείλουν και καλύτερες μέρες. Οι δυσκολίες δεν θα διαιωνιστούν.
Να μην ξεχνούμε την υπόσχεση του Χριστού:
“Δεν θα επιτρέψει να σηκώσουμε βάρος περισσότερο απ’ ότι οι ώμοι μας μάς επιτρέπουν”.
Χρειάζεται μια διευκρίνιση. Το “μην απελπίζεσαι” πού αναφέρεται;
Προτρέπει την καλλιέργεια της ελπίδας. Ποια όμως είναι τούτη; Πού τη βρίσκουμε;
1. Στους άλλους ανθρώπους;
2. Στον εαυτό μας;

Μα η απελπισία από πού προήλθεν; Από την ανθρώπινη αδυναμία ασφαλώς.
Η πείρα μας θα μας βεβαιώσει για τη χρεοκοπία τούτης της προσπάθειας.
Μας μένει όμως ακόμη ένα. Η στροφή στο Θεό.

Είναι η πηγή της ελπίδας. Αέναη. Γνήσια.

Δεν απογοητεύει ποτέ κανέναν. Κι αυτό, γιατί μας αγαπά. Μόνιμα. Καθαρά.
Είναι ο μόνος τρόπος να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες.

Θα είναι Εκείνος μαζί μας “έως της συντελείας του αιώνος”.

Ταλαιπωρήθηκε το ανθρώπινο γένος. Και ο Ισραήλ. Ήλθε όμως η στιγμή.

Ο Θεός ευλόγησε.

Ο άγγελος έφερε το μήνυμα στην Παναγία. Η αντίδρασή της;
“Γένοιτό μοι κατά το ρήμα σου”.

Βλέπει την τιμήν, που ο Θεός της απονέμει. Υπακούει.

Αφήνει τον Θεού το θέλημα να γίνει.

Κι ο Ευαγγελισμός τούτος δεν σταματά εκεί. Επεκτείνεται σ’ όλους τους ανθρώπους. Μέσα στους αιώνες.

Πιεσμένοι και ο Ελληνικός λαός από τον Τούρκο κατακτητή αναμένει.
Προσεύχεται. Περιμένει.

Κι η ευλογημένη του ξεσηκωμού η ώρα ήλθε.

Της ελευθερίας το δένδρο ποτίστηκε. Με αίμα. Ναι.

Εκατόμβες οι απώλειες.

Άφησαν τα πάντα. Έγιναν αρματωλοί.

Σελίδες δόξας ανεπανάληπτες έχουν γραφεί.

Ο ηρωισμός έγινε της καθημερινότητας στοιχείο.

Τόποι αυτοθυσίας, αγιασμένοι, πολλοί. Μεσολόγγι. Ζάλογγο και τόσα άλλα.

Ο κατακτητής έφυνγε.

“Τα κόματα τα ιερά” απελευθερώθηκαν.

Το κρυφό σχολειό, η Εκκλησία, οι ήρωες μετέδωσαν της πίστης τα νάματα.

Το θαύμα δεν σταμάτησε εδώ. Εξακολουθεί.

Πάντα με του Χριστού την αγάπη.

Με την αγάπη μου,

